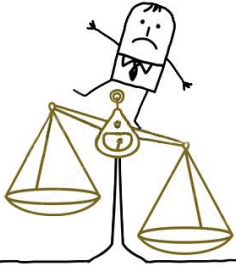

Δημιουργικοί Διάλογοι
Από : Ελληνική Λέσχη του Βιβλίου – Π. Ροζάκης
Προς: Διεθνής Διαφάνεια – Ελλάς Κον Κώστα Μπακούρη
Κοινοποίηση: Κίνηση Πολιτών – Κον Παπαλεξόπουλο Θεόδωρο
Αντιπρόεδρο ΕΛΒΙ – Καθηγητή Κον Σίσκο Παναγιώτη
Θέμα: “See through... με περιορισμούς!” – “Βιβλίο & Ζωή” 13ο
Π.Δ. Ροζάκης – Ημέρα Διαφάνειας – 9.12.2009
Σχετικό: Απάντηση κ. Μπακούρη – 17.6.2011

Διαφάνεια στην αδικία!

Αγαπητέ κε Μπακούρη,

Ευχαριστώ για την απάντησή σας στο “See through...με περιορισμούς!” από 9.12.2009, που με τόση καθυστέρηση ελάβατε γνώση, μάλιστα και μέσω της Κίνησης Πολιτών. Συγνώμη γιατί δεν κάναμε έλεγχο αν το πήρατε, πριν το κοινοποιήσουμε ή δημοσιοποιήσουμε όπου αλλού –μαζί με την τυχόν απάντηση. Πιθανόν να οφείλεται στην πικρή πείρα που έχουμε –από το πρόγραμμα αυτό των Δημιουργικών Διαλόγων

(Δ.Δ.)– από πλείστους όσους επώνυμους και μη, πρόσωπα ή φορείς που δεν απαντούν. Κι αυτό γιατί οι Δ.Δ. δεν χάνουν το χρόνο τους και την σκέψη τους ν’ ασχολούνται με κοινοτυπίες, ανώδυνες αλήθειες ή αληθίσσες και γενικολογίες.

Από τον ΟΤΕ!

Από το ξεκίνημα της εργασίας μου –όχι καριέρας μου!– στον ΟΤΕ, ως Μηχ/γος–Ηλεκ/γος ΕΜΠ, συνήθισα –πριν πολλά χρόνια φευ! –να λέω, να πράττω και– το πιο αιρετικό για τη γραφειοκρατία – να γράφω “την αλήθεια τη δεμένη με την πραγματικότητα”, όπως κατά συνείδηση την ένιωθα – και όχι κατά σκοπιμότητα, να μην δυσαρεστήσω ή να μην παρεξηγηθώ και πέσω στη δυσμένεια των υπηρεσιακών παραγόντων... Συνήθως βέβαια σιωπούσαν, έκαναν πως δεν καταλαβαίνουν. Ή κάποτε τ’ αντιμετώπιζαν με σπασμωδικές ενέργειες που τους εξέθεταν ή κατέφευγαν σε πίσω λόγια. Το γνωστό παρασκήνιο που βούλιαξε όλη την Ελλάδα, όχι μόνο τον ΟΤΕ. “Τα μυστικά φάγανε τον αυτοκράτορα” και η αδιαφάνεια τη δημοκρατία μας, όση τέλος πάντων κουστή και στραβή είχαμε μισόν αιώνα πριν.

Εκτός πραγματικότητας!

Πώς όμως ν’ αντιμετωπιστεί η “αλήθεια επί του πραγματικού” όταν μέσα στη βασιλεία της άγνοιας, της επιπολαιότητας ή σκοπιμοθηρίας, έπρεπε να εφαρμόζουμε την αλήθεια της επιστήμης ή να συλλάβουμε την αλήθεια της πραγματικότητας και να συνεργαστούμε για να φέρουμε αποτέλεσμα; Για να εννοήσετε είχαμε μηχανικούς –και Προϊσταμένους! –που προέρχονταν από τεχνίτες – και απόφοιτους δημοτικού σχολείου– από φυσικούς, από διπλωματούχους του ΕΜΠ και από αυτούς ακόμα που, ύστερα από πεντάχρονη πρακτική εξάσκηση και προσαρμογή στη γραφειοκρατία, ξεχνούσαν το δίπλωμά τους και λειτουργούσαν σε γυμνασιακό επίπεδο.. Γνωστά αυτά, με τις τραγελαφικές συνέπειές τους στην πολιτική μας intelligentsia, στο ΕΜΠ και στο Τεχνικό Επιμελητήριο.

Άλλα τα χείλη των ...σεβαστών!

Πολλοί Δημιουργικοί Διάλογοι πλέον– και με επώνυμους όπως οι Σαράντος Καργάκος, Χρήστος Γιανναράς, Αχιλλέας Έξαρχος τ. πρέσβυς, πρόεδρος ΟΜΕΠΟ, Π. Φωτέας τ. Νομάρχης και Γ. Γραμματέας Υπ.Πολιτισμού, Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών, Ενεργοί Πολίτες, Κίνηση Πολιτών, Αρχ/πος Χριστόδουλος, Βύρων Πολύδωρας, βουλευτής, Μερόπη Σπυροπούλου-καθηγήτρια, Κ.Τσιρόπουλος, συγγραφέας και εκδότης “Ευθύνης”, Θόδωρος Καλογρίδης, οικονομολόγος και πρόεδρος Συνεργαζομένων Χριστιανικών Σωματείων, Κ.Μαρκίδης, συγγραφέας και καθηγητής Κοινων/γίας Πανεπιστημίου Μείν... και παρελήφθησαν και έμειναν αναπάντητοι ή σχεδόν.

Παρεξήγηση ή εξήγηση;

Ύστερα από τέτοιο ιστορικό των Δ.Δ. –και ακόμα τέτοια προϊστορία!– δεν ήταν δυνατόν να φαντασθούμε ότι η σιωπή σας ήταν πράξη περιφρόνησης ή ασέβειας προς τον αποστολέα, με τον οποίο μάλλον δεν είχατε κάποιο προηγούμενο –εννοείται εμφανές γιατί από παρασκήνιο ποιος ξέρει και ποιος σοβαρός άνθρωπος ασχολείται; Εμείς πάλι, χωρίς προσωπικό προηγούμενο αλλά με το γενικό δεδομένο των ...συναδέλφων σας επώνυμων, προκατειλημμένοι, αν θέλετε, και χωρίς ν’ ασχοληθούμε ιδιαίτερα, δώσαμε την πιο πιθανή εξήγηση του εξωπραγματισμού αυτής της χώρας και της αδυναμίας των εξεχόντων τέκνων της ν’ αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα.

Δεν τα κατάφερα!

...στη συγκεκριμένη περίπτωση, λέτε για την απάντησή σας, κλείνοντας αλλά τι –προσπαθήσατε και– δεν καταφέρατε μένει αδιευκρίνιστο. Ίσως να το επεξηγούν οι προηγούμενες φράσεις σας για τους καλούς νόμους που δεν εφαρμόζονται λόγω έλλειψης ακέραιων ενεργών πολιτών. Καταφέρατε όμως –έστω μέσω της Κίνησης Πολιτών που έτσι φανερώνει κάπως ότι συγκαταβαίνει προς τα χαμηλά και συγκεκριμένα από τα ψηλά και γενικευμένα –με την ευγένειά σας και την υπόμνησή σας– ότι οι ατέλειες των νόμων δεν δικαιολογούν την μη εφαρμογή τους κι ακόμα “την ανάγκη για καλούς πολίτες, οπότε οι νόμοι είναι περιττοί”– να κάνετε αναγκαία την συμπλήρωση ή αποσαφήνιση αυτού του διαλόγου.

Δίκαιο - Αρετή

“Εκτός από την γενική ιδέα της αρετής, δε νομίζω να υπάρχει έννοια πιο ευγενής από την έννοια του δικαίου. Και αυτές οι δύο ιδέες ουσιαστικά ενώνονται σε μία. Η έννοια του δικαίου είναι απλώς η έννοια της αρετής εντεταγμένη στον πολιτικό κόσμο.

Η δικαιοσύνη επέτρεψε στους ανθρώπους να καθορίσουν την αναρχία και την τυραννία. Τους δίδαξε πώς να είναι ανεξάρτητοι χωρίς να είναι θρασείες και πώς να υπακούνε χωρίς δουλοπρέπεια”.

Τοκεβίλ- Ανατομία της Δημοκρατίας

Κραυγάζουσα αδικία!

Το συγκεκριμένο γεγονός, η κραυγάζουσα αδικία, τότε μάλιστα που συμβαίνει έχει μεγάλη σημασία να έλθει στην επιφάνεια, να γίνει κτήμα όλου του κόσμου. Να ξέρουν οι ειρηνικοί αγανακτισμένοι συμπολίτες μας της πλατείας Συντάγματος ποιά αυθαιρεσία βασιλεύει στους θεσμούς μας –την ΕΤΕ, το ΤΣΜΕΔΕ, τον ΙΣΑ, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια –αλλά και στα κόμματα που ασκούν εξουσία ή την γλύφουν, την εξαγοράζουν ή την εκβιάζουν. Δηλαδή και τα μικρά κόμματα δεν είναι έξω από την χιονοστιβάδα της αποκαλυφθείσας παρακμής, που όλο και πιο εμφανής γίνεται καθώς κατρακυλάει στην κατηφόρα. Αν κάνουν τον κόπο ή αν έχουν το θάρρος οι όποιοι επώνυμοι –πανεπιστημιακοί, θρησκευτικοί, πολιτικοί, ακαδημαϊκοί, νομικοί ή δικαστικοί– να κατέβουν από το βάθρο της επιστήμης, της Θέμιδος, ή αγιοσύνης τους και ν’ ασχοληθούν ταπεινά μ’ ένα (1) από τα τέσσερα περιστατικά. Και αν δοκιμάσουν να το φέρουν στη δημοσιότητα, τολμώντας αυτή την εγχείρηση, μόνο τότε θα είναι σίγουρα χρήσιμοι!

Οι γενικοάνθρωποι!

Ο Ντοστογιέφσκι ήταν εκείνος που δημιούργησε τον όρο και τον χρησιμοποίησε για όσους γενικολογούν ή γενικογράφουν, αποφεύγοντας το πρακτικό και άμεσο που συνδέεται -εν χρόνω!- με πρόσωπα, γεγονότα και ιδέες. Οι προσγειωμένοι άνθρωποι δεν φτουρίζουν, στον τόπο μας ιδίως. Παραμερισμένοι ή παρεξηγημένοι, οι Καποδίστριας, Μακρυγιάννης, Λασκαράτος, Ροΐδης, τ. Αθηνών Ι. Κοτσώνης, Α. Τσιριντάνης...

Η άχρηστη σοφία... για τους άλλους!

Κάποτε –πριν μισό αιώνα-οι σοφίες οι θεωρίες, οι προτάσεις υπήρξαν χρήσιμες, τώρα που –αντί η ΣΥΝΕΠΕΙΑ στην εφαρμογή– κυριαρχεί η σκοπιμοθηρία, η κερδοσκοπία, η διαπλοκή είναι άχρηστες! Όταν διαπιστώνουμε έλλειψη παιδείας εννοούμε ότι έχουμε καθηγητές και δάσκαλους της έδρας, όχι υποδείγματα, αγωνιστές. Ένα graffiti έγραφε: “Ο Ιησούς δίδαξε και σταυρώθηκε, οι Καθηγητές τι;!” Κι έμεινε αναπάντητο, στην πράξη και τη ζωή ενώ το χάσμα των γενεών κυριαρχεί.

Οι αφελείς και οι ανεδαφικοί

Και για τους καλοπροαίρετους και ανεδαφικούς δεν ωφελούν οι όποιες σοφίες, καθώς οι ασυνείδητοι, οι ξύπνιοι κι οι φαύλοι, ανενόχλητοι – και με όποια μάσκα– δρουν αποτελεσματικά, αναδεικνύοντας την αδικία σε... δίκαιο! Και φυσικά η μεγαλύτερη αδικία γίνεται στα ΜΜΕ που φωνάζουν πολύ ή γράφουν μεγάλους τίτλους για να προσελκύσουν αφελείς, που θα διαστρεβλωθούν διαβάζοντας με «μικρά γράμματα» τ’ αξιόλογα ή αγνοώντας όσα –πολλά– δεν συμφέρουν τα ΜΜΕ.

Ο Χότζας!

Υπήρχε αυτός ο ανατολίτης δικαστής, που άκουγε και τους δύο αντίδικους σε αντιπαράθεση και σε 10-20 λεπτά έβγαζε απόφαση κατανοητή και ικανοποιητική και για τους ίδιους και όσους παρευρίσκονταν στην πρωτόγονη αυτή δίκη. Είχε όμως αυτή η δίκη ανθρώπινη αμεσότητα, ενότητα εποπτείας και κρίσης, ακέραια ευθύνη και τον ανεκτίμητο –ξεχασμένο feu!– κοινό νου...

“Η δίκη” του Κάφκα

Αναλογιστείτε τη σύγχρονη πολιτισμένη κι εξελιγμένη δικαιοσύνη, με τους διπλωματούχους των Πανεπιστημίων και τη σωρεία των σοφών νομικών βιβλίων τους, με τις σελίδες επί σελίδων αγωγές και ανταγωγές, που επιμελώς συντάζαν δικηγόροι και ψευτοδικηγόροι, ύστερα από “συνεργασία” με τους πελάτες τους και συμβουλές από τα βιβλία τους, την πρώτη δίκη, την εξέταση μαρτύρων, τις προτάσεις και αποφάσεις, το εφετείο με τις δικές του προτάσεις κι αποφάσεις, και “τράβα κορδόνι” όχι με τους μήνες αλλά με τα χρόνια... Κανείς δεν ξέρει τελικά, τι του γίνεται, ύστερα απ’ όλα αυτά, τους νόμους και διατάξεις που τροποποιήθηκαν από άλλους νόμους και διατάξεις και τη δικονομία, που όλο και “βελτιώνεται”. Και ποιος μπορεί μέσα από αυτό τον κυκεώνα να εννοήσει πως σκέφτηκε ο δικαστής για ν’ αποφασίσει; Ούτε ο ίδιος μάλλον. Δηλαδή η όλη ιστορία θυμίζει μυστικισμό, μυστήριο, σκοτεινό Μεσαίωνα! Μόνο Δημοκρατία δε θυμίζει. Ούτε σκέψη για αμεσότητα, ανθρώπινη επαφή, ενότητα κρίσης, ακέραια ευθύνη, κοινό νου... Και σ’ αυτό το κατάντημα έχουν προσαρμοσθεί και “λειτουργούν” όλοι οι παράγοντες της δίκης.

Η απαξίωση του νομικού πολιτισμού, που γράφει ο καθηγητής Λ. Γεωργακόπουλος το 1983, είναι πλέον ξεπερασμένη – έχει μεταλλαχθεί σε γάγγραινα πολιτισμού! Κι εκ των υστέρων δικαιώνει εκείνον τον ιδιοφυή Φράντς Κάφκα που έγραψε – το 1914, 100 χρόνια πριν!-το βιβλίο του “Η δίκη”, με τον μόνιμα ασκούμενο στην υπομονή πολίτη, σε μια ατμόσφαιρα ζόφου, παραλογισμού, παράνοιας, αποξένωσης...

Και φυσικά είναι εύλογο να νοσταλγούμε τον Χότζα μπροστά στον εφιαλτικό Κάφκα.

“Μήνυμα από το παρελθόν”

Είναι ένα βιβλίο της Μάλοου Μόργκαν που έχει αναδειχθεί σε διεθνές μπεστ-σέλλερ, χωρίς να έχει κανένα μοντέρνο χαρακτηριστικό του είδους. Απλά, μέσα από την ιστορία δύο μικρών αδελφών που αποχωρίζουν αρμόδιοι λειτουργοί από τους ιθαγενείς γονείς τους στις βόρειες ερήμους της Αυστραλίας, τους Αβορυγίνους, αντιπαραβάλλει τον πολιτισμό μας με αυτόν των πρωτόγονων. Βλέπει κανείς τον πολιτισμό της υποκρισίας, της απανθρωπιάς, της άδικης δικαιοσύνης, της κερδοσκοπίας, της απώλειας ενότητας και νοήματος, όπου προσπαθούν να προσαρμόσουν τα κυβερνητικά προγράμματα αυτά τα παιδιά ενός πρωτόγονου πολιτισμού. Που όμως είχε άμεση επικοινωνία και ενότητα με τη φύση, όλα τα πλάσματά της, τα στοιχεία της- Αέρα, Νερό, Γη, Βροχή, Φυτά, Δέντρα- τον Ήλιο, τη Σελήνη, τ’ Άστρα, τη Μέρα, τη Νύχτα, το Σύμπαν, την Αιωνιότητα. Δεν είναι περίεργο το ότι ο πολιτισμός μας ωθεί τον άνθρωπο στη νοσταλγία της ζωής των πρωτόγονων με την παιδική ψυχή.

Διαζύγιο ...12 χρόνων

Η δίκη διαζυγίου, που κράτησε 12 χρόνια ενώ τα δεδομένα της υπόθεσης ήταν γνωστά κι αναλλοίωτα από το πρώτο τρίμηνο, έχει περιγραφεί από εθελοντή μάρτυρα της αλήθειας σε 9 σελίδες σε ενότητα 7 Δημιουργικών Διαλόγων με τίτλο “**Τα ασήμαντα καθημερινά**”. Περιέχει την ανθρώπινη πλευρά της υπόθεσης, της οποίας μεμονωμένα

περιστατικά φθάνουν στην εθελουφλούσα δικαιοσύνη. Δε θα βρει κανείς την απερίγραπτη νομική πλευρά της υπόθεσης με τα 39 επιθετικά δικόγραφα –αγωγές, εξώδικα, μηνύσεις, κ.τ.λ.– από τη μια πλευρά, της δικομανούς και τα 4 μόνο αμυντικά δικόγραφα του παθόντος που είχε την ατυχή έμπνευση να ερωτευθεί και παντρευτεί!...

Ακόμα δεν έχει ιστορηθεί η μοίρα των 4 παιδιών που μεγάλωσαν σ’ αυτήν την ατμόσφαιρα, εν γνώσει των λειτουργών της Θέμιδος και, ως γνωστόν, υπάρχει τέτοια κοινή μοίρα τέτοιων παιδιών...Το κείμενο συνοδεύεται με πρόλογο στους Δημιουργικούς Διαλόγους, Εισαγωγή αλλά κι Επίλογο. Επικεφαλίδα του έχει ένα ρητό :

“Το γκρέμισμα που κάνει ο άνθρωπος καθαίροντας με την ειλικρίνεια την κοινωνική του ζωή είναι ζωή. Το γκρέμισμα που φέρνουν οι καιροί είναι θάνατος”.

Τσιριντάνης

Έκανε πως δεν το έλαβε!

“Τ’ασήμαντα καθημερινά” αποτεινόνταν στον καθηγητή των μαθηματικών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ.Πέτρο Μποζώνη, ο οποίος γνώριζε πρόσωπα και πράγματα –είχε και κάπιο ενεργό μέρος, συνήθως όμως ήταν προσεκτικά αμέτοχος θεατής. Με επιμέλεια έκανε πως δεν το έλαβε. Οι Δημιουργικοί Διάλογοι ανιχνεύουν βλέπετε την αλήθεια στο φως του θεού. Πίσω, στο σκότος, αναδεύονται ύπουλα σαν φίδια φαρμακερά, οι σκοπιμότητες κι οι σκοπιμοθηρίες, όποιος απόχρωσης και όποιου προσωπείου...

Η κούφια, δήθεν αντιδικία!

Το δεύτερο γεγονός –η δήθεν αντιδικία της ασθενούς– δεν έχει ιστορηθεί. Υπάρχουν όμως ντοκουμέντα χειροπιαστά και τραγελαφικά από κάθε τομέα σχεδόν της πολιτισμένης κοινωνίας μας και “των 613 διατάξεων του μωσαϊκού νόμου”, που συντηρούν μ’ ευλάβεια οι σύγχρονοι πολιτισμένοι, ειδικευμένοι Φαρισαίοι. Όποιος τολμήσει, ανησυχήσει, αφήσει το βόλεμά του και γνωρίσει την αλήθεια που ελευθερώνει, θα βρει από ντοτόρους μέχρι ιερωμένους και προσκυνητή του Αγίου Όρους μέχρι αυθαίρετα πολεοδομικά ρουσφέτια και ακόμη κάθετη “διαφωνία” Εισαγγελέα και δικαστών... Είναι πασίγνωστο το “Με συμφωνία δικαστή και Εισαγγελέα ο ύποπτος φυλακίζεται”. Εδώ έχουμε το σπάνιο “Με ασυμφωνία δικαστών και Εισαγγελέα, η υπόθεση εκκρεμεί επ’ αόριστον!”. Διαφωνία δημόσιων λειτουργών τιμωρεί τον ασθενή!

Θα βρει ακόμα αναγκαστική “αντιδικία” αδερφών, σε αρμονική σχέση 47 χρόνια, με το νόμο να ονομάζει “χρησιδάνειο” πράξη “αυτονόητη” –χωρίς καμιά συμφωνία– γιατί η πραγματικότητα πρέπει να χωρέσει στην στενοκέφαλη νομική ορολογία και οι αγαπημένοι, ντε και καλά, να γίνουν εχθροί!

Θα βρει τέλος ο πράγματι ενεργός πολίτης το ζήλο για “το άνηθον και το κύμινο και το ηδύοσμο”, χωρίς ούτε ένα “ουαί ημίν” για τους αγνοούντες “τα βαρύτερα του νόμου...”

Η ψυχή είναι ακατάβλητη και πείσμων, γιατί είναι η πνοή του παντοδύναμου Θεού, και, ως απύθμενα σημαντική αρνιέται να επιβιώνει στριμωγμένη στα ασήμαντα που της προσφέρονται ως βίος. Τιμωρεί με οδύνες όσους δε σκύβουμε να ακούσουμε εκείνα που ψιθυρίζει αυτή η ακαταπρόλητη, η ασυμβίβαστη αύρα μέσα μας.

Βαμβουνάκη ★Μια μεγάλη καρδιά γεμίζει με ελάχιστα

Οι επώνυμοι και οι άνθρωποι

Φυσικά αυτά δεν είναι για γενικοανθρώπους και βολεμένους –κάθε λογής υπνόντοντες– αλλά για ανθρώπους της καρδιάς και του αγώνα. Τέτοιος άνθρωπος είναι η συγγραφέας του βιβλίου “Ερρίκος Ντυνάν” Ντίνα Βλάχου. Εργάστηκε ως εθελόντρια για τα παιδιά των τσιγγάνων κάποια χρόνια κι έγραψε το βιοματικό διαμάντι της “Τα παιδιά των φαναριών”. Είναι από τις τραυματισμένες, στα μάτια και στη φωνή, της πλατείας Συντάγματος, που δεν τους κατέγραψε κανένας αρμόδιος απ’ αυτούς που προπαγανδίζουν νούμερα στα κανάλια μας.

“Μισή-μισή την κάνουν τελικά τη δουλειά, οι εγκληματίες – ή σκοπιμοθήρες και οι εγκληματικά αδιαφορούντες – ή άτολμοι.”

Βαμβουνάκη

“Θεέ μου φύλαξε μας όχι τόσο από τους κακούς όσο από τον βαθύ, αδιατάραχτο ύπνο των καλών ανθρώπων.”

Τσιριντάνης

Ευχαριστώ κύριε Μπακούρη, για τη μετρημένη κι ευγενή επιστολή σας όπου κι εγώ δεν κατάφερα ν’ ανταποκριθώ ανάλογα. Βλέπετε το θέμα μου είναι η διαφάνεια των συγκεκριμένων εγκλημάτων της δικαιοσύνης και όσων ενεργών ή άβουλων την υπηρετούν, όχι η εγκληματολογία. Και δεν αποτρέπει στο ΥΠΕΘ για να φτιάξει καλούς πολίτες αλλά σε καλούς πολίτες που φοβούνται ν’ αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα και συμπαρίσταται στα ΜΜΕ στην προσπάθεια τους να την συγκαλύπτουν. Δηλαδή σε κάθε περίπτωση η αδιαφάνεια παρούσα ή ως μασκαραμένη διαφάνεια. Ενώ η Διεθνής Διαφάνεια– Ελλάς κάνει προτάσεις, η Ε.Ε. στέλνει πακέτα Ντελόρ I, II, II και “Ο πειρασμός της αθωότητας” του Πασκάλ Μπρυκνέρ, αυξάνει τις εφαρμογές του: “Δεν είδα, δεν άκουσα, δεν μίλησα, είμαι ανεύθυνος!”

Φιλικά,

Π.Δ.Ροζάκης
Μηχ/γος-Ηλεκ/γος Ε.Μ.Π.
Πρόεδρος ΕΛΒΙ